

ค า ถ า กั น ยั ก ษ์ ต อ น ที่ (๑)

พระพุทธเจ้าเหล่าใด ผู้ดับแล้วในโลก ทรงเห็นแจ้ง
แล้วตามความเป็นจริง พระพุทธเจ้าเหล่านั้นเป็นผู้ไม่ต่อเสียด
เป็นผู้ยิ่งใหญ่ปราศจากความครั่นคร้าม เทวดาและมนุษย์
ทั้งหลาย นอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์ใด ผู้โคตรมโคตร
ทรงเกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ทรงถึงพร้อมด้วย
วิชาและจรณะ เป็นผู้ยิ่งใหญ่ปราศจากความครั่นคร้าม

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๑)

๕๖

การปฏิบัติธรรมเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับตัวของเรา และมนุษย์ทุกคนในโลกนี้ เพราะเป็นหนทางเดียวที่จะทำให้ชีวิตได้เข้าถึงความบริสุทธิ์ภายในและความสุขที่แท้จริง วัตถุประสงค์ที่เราเกิดมาในภพชาติหนึ่งๆ ก็เพื่อมุ่งแสวงหาความบริสุทธิ์หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ จากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร หนทางสายกลางที่จะดำเนินจิตเข้าไปสู่ภายใน เป็นทางรอดทางเดียวเท่านั้น เป็นหนทางสู่อิสรภาพจากอาสวกิเลสทั้งหลาย ดังนั้นเราควรจะดำเนินจิตของเราเข้าสู่เส้นทางสายกลางของพระอริยเจ้าให้ได้ จะได้เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานไปด้วย

มีวาระแห่งภาชิตใน อาณานาฎิสูตร ความว่า

“เย จาปี นิพพุตา โลเก	ยถาภูตํ วิปสสิสฺสํ
เต ชนา อปิสุณา	มหนฺตา วิตสารถา
ทิตฺ เทวมนุสฺसानํ	ยํ นมสฺสนนฺติ โคตมํ
วิชฺชาจรณสมฺปนฺนํ	มหนฺตํ วิตสารถํ

พระพุทธเจ้าเหล่าใด ผู้ดับแล้วในโลก ทรงเห็นแจ้งแล้วตามความเป็นจริง พระพุทธเจ้าเหล่านั้นเป็นผู้ไม่ส่อเสียดยิ่งใหญ่ปราศจากความครั่นคร้าม เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย นอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์ใด ผู้โคตรมโคตร ทรงเกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ทรงถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้ยิ่งใหญ่ปราศจากความครั่นคร้าม”

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๑)

๕๓

นี่คือถ้อยคำของท้าวเวสสุวรรณหาราช เทพผู้มีศักดิ์ใหญ่
ในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา ซึ่งกล่าวด้วยความเคารพเลื่อมใส
ต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ท้าวเวสสุวรรณ เป็นหนึ่งใน
ท้าวมหาราชทั้ง ๔ เป็นจอมเทพปกครองหมุ่ยักษ์ทั้งหลาย ครั่งนี้
หลวงพ่อก็เล่าเรื่องราวที่ควรรู้เกี่ยวกับยักษ์ให้ได้ศึกษา ซึ่ง
เรื่องของยักษ์นั้น มีทั้งยักษ์ที่เป็นสัมมาทิฐิและมิจนาทิฐิด้วย

*ครั่งหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงประทับอยู่ ณ ภูเขาคิชฌกูฏใกล้เมืองราชคฤห์ ท้าวมหาราชทั้ง ๔ และเทวดาทั้งหลายปรารถนาจะได้บุญพิเศษ จึงได้จัดตั้งกองทัพเพื่อคุ้มครองป้องกันอันตรายให้กับพระผู้มีพระภาคเจ้าทั้ง ๔ ทิศ กองทัพมีทั้งเสนายักษ์ เสนาคนธรรพ์ เสนากุมภัณฑ์ เสนานาค มีตั้งแต่ระดับชั้นผู้ใหญ่ไปจนถึงระดับผู้น้อย ประมาณเที่ยงคืน เทวดาผู้มีบุญเหล่านี้ต่างทำภูเขาคิชฌกูฏให้สว่างไสวด้วยรัศมีของตน ด้วยการพากันไปเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า

การเข้าเฝ้าครั้งนี้ แบ่งเป็นหลายกลุ่ม มีทั้งยักษ์ที่ถวายบังคมพระผู้มีพระภาคเจ้า บางกลุ่มเพียงแค่สนทนาปราศรัยกับพระพุทธองค์ พอให้เป็นเครื่องระลึกนึกถึงกัน บางกลุ่มนั่ง

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๑)

๕๘

พระนโมัญชลีไปทางที่พระพุทธรองค์ประทับด้วยความเคารพ
เลื่อมใส บางกลุ่มต้องการจะให้พระพุทธรองค์รู้จักตัวเอง ก็
ประกาศชื่อและโคตร แต่มีบางกลุ่มนั่งนิ่ง ไม่แสดงความเคารพ
และไม่กล่าวสิ่งใดทั้งสิ้น

เมื่อท้าวเวสสุวรรณหาราชประทับนั่งและเห็นเหตุการณ์
เช่นนั้น ได้กราบทูลตามความเป็นจริงว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ
ยักษ์ชั้นสูงมีทั้งที่ไม่เลื่อมใสและเลื่อมใสต่อพระผู้มีพระภาคเจ้า
แม้ยักษ์ชั้นกลางมีทั้งที่ไม่เลื่อมใสและเลื่อมใสต่อพระผู้มีพระภาคเจ้า
เช่นกัน ยักษ์ชั้นต่ำมีทั้งที่ไม่เลื่อมใสและเลื่อมใสต่อพระผู้มีพระ
ภาคเจ้าก็มี

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ที่ยักษ์เหล่านั้นไม่เลื่อมใสใน
พระองค์ เหตุเพราะว่า พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงธรรม
เพื่อให้ทุกคนดำรงอยู่ในศีลทั้งห้า คือ งดเว้นจากปาณาติบาต
งดเว้นจากอกุศลนาทาน งดเว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร งดเว้นจาก
มุสาวาท และงดเว้นจากการดื่มน้ำเมา คือสุราและเมรัยอันเป็น
ที่ตั้งแห่งความประมาท แต่โดยส่วนมากแล้ว ยักษ์เหล่านี้ งดเว้น
จากปาณาติบาต จากอกุศลนาทาน จากกาเมสุมิฉฉาจาร มิได้งด
เว้นจากมุสาวาทจากการดื่มน้ำเมาอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท
จึงเป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้พวกยักษ์ไม่พอใจ ทำให้แสดงอาการ
แตกต่างกันพระเจ้าข้า

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๑)

๕๕

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า บางกลุ่มชอบอยู่ในเสนาสนะกลางป่าลึกที่เงียบสงบ มีผู้น้อย ไม่พลุกพล่าน ควรแก่การทำความอันเร้นลับ อีกทั้งเป็นสถานที่ ที่ควรแก่การปฏิบัติธรรม เพื่อบำเพ็ญเพียร ยักษ์ชั้นสูงบางพวก ก็อาศัยอยู่ในป่านั้น ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ใจของยักษ์มีต่างกัน พระเจ้าข้า ขอให้สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าจงเรียนวิธีการที่จะทำให้อำนาจเหล่านั้นเสื่อมใส ซึ่งเรียกว่า อาภูนาภยรักษ เพื่อให้อำนาจพวกที่ไม่เสื่อมใสในคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้าเกิดความเสื่อมใส และเพื่อเป็นการคุ้มครองรักษาภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกาทั้งหลายเกิด พระเจ้าข้า” หลังจากกราบทูลเช่นนั้น ทรงดูที่ท่าพระผู้มีพระภาคเจ้า เมื่อทรงรับรู้การอนุญาตของพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว จึงกล่าวบทที่ท่านได้ขนานนามว่าอาภูนาภยรักษในเวลานั้นว่า

“ขอนอบน้อมแด่พระวิปัสสิพุทธเจ้า ผู้มีพระจักขุ มีพระลิริ ขอนอบน้อมแด่พระสิขีพุทธเจ้า ผู้ทรงอนุเคราะห์แก่สัตว์ทั่วหน้า ขอนอบน้อมแด่พระเวสสภูพุทธเจ้า ผู้ชำระกิเลส มีความเพียร ขอนอบน้อมแด่พระกุกสันธพุทธเจ้า ผู้ทรงบำเพ็ญและเสนา มาร ขอนอบน้อมแด่พระโกนาคมพุทธเจ้า ผู้มีบาปอันลอยแล้ว อยู่จบพรหมจรรย์แล้ว ขอนอบน้อมแด่พระกัสสปพุทธเจ้า ผู้พ้น พิเศษแล้วในธรรมทั้งปวง ขอนอบน้อมแด่พระอังคิรพุทธเจ้า

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๑)

๖๐

ผู้ศากยบุตร ผู้มีพระสิริ

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ได้ทรงแสดงธรรมนี้ อันเป็นเครื่องบรรเทาทุกข์ทั้งปวง อนึ่ง พระพุทธเจ้าเหล่าใดผู้ดับแล้วในโลก ทรงเห็นแจ้งแล้วตามความเป็นจริง พระพุทธเจ้าเหล่านั้นเป็นผู้ไม่ส่อเสียด เป็นผู้ยิ่งใหญ่ปราศจากความครั่นคร้ามต่ออัสวกิเลสทั้งหลาย เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายนอบน้อม พระพุทธเจ้าพระองค์ใด ผู้โคตรโคตร ทรงเกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ทรงถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้ยิ่งใหญ่ปราศจากความครั่นคร้าม”

เมื่อท้าวเวสสวัณกราบทูลข้อความเหล่านี้กับพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว พระองค์ได้ทูลต่อไปอีกว่า “พระอาทิตย์มีมณฑลใหญ่ขึ้นทางทิศตะวันออก ในเมื่อยามพระอาทิตย์อุทัยราตรีก็หายไป เมื่อพระอาทิตย์ขึ้นย่อมเรียกกันว่า กลางวัน แม้ห้วงน้ำในเวลาที่พระอาทิตย์ขึ้นนั้นก็เป้นสมุทรลิก มีน้ำเต็มเอ่อล้นทั่วอาณาบริเวณ ชนทั้งหลายย่อมรู้จักห้วงน้ำนั้นว่า มหาสมุทรที่มีน้ำแผ่เต็มไปทั่ว”

ท้าวเวสสวัณอธิบายต่อไปว่า “ทิศนี้เรียกว่าปฐิมทิศ มีท้าวมหาราชผู้ทรงยศเป็นเจ้าเป็นใหญ่ของคนธรรพ์ทรงนามว่า ท้าวธตรฐ มีหมู่คนธรรพ์แวดล้อม ท้าวมหาราชนี้ทรงโปรดปราน

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๑)

๖๑

การพ่อนำขบร้อง ดูแลรักษาในทิศนี้อยู่ ข้าพระองค์ทราบมาว่า
ท้าวเธอมีพระโอรสถึง ๙๑ พระองค์ และที่น่าอัศจรรย์คือ
แต่ละองค์นั้นมีพระนามเหมือนกันหมด คือมีพระนามว่าอินทะ
มีพละกำลังมาก ทำวตรฐและพระโอรสเหล่านั้น มีความนอบน้อม
มีความเคารพเลื่อมใสในพระผู้มีพระภาคเจ้า สมบูรณ์พร้อมด้วย
บุญญาธิการ พวกกันถวายบังคมพระพุทธรูปเจ้ากันแต่ไกล เทวดา
กลุ่มนี้มีความเคารพเลื่อมใสในพระองค์พระเจ้าข้า ต่างกับ
บริวารของข้าพระองค์ ที่ยังแบ่งเป็นฝักเป็นฝ่าย ด้วยเหตุนี้
ข้าพระองค์จึงต้องบอกวิธีที่จะดูแลรักษาเหล่าพระภิกษุสามเณร
ภิกษุณี พุทธสาวกผู้ปฏิบัติธรรมในถิ่นของบริวารเหล่านั้น
พระเจ้าข้า”

เหตุการณ์เรื่องราวที่ท้าวเวสสุวรรณทูลพระผู้มีพระภาคเจ้า
นี้ยังไม่จบ ยังมีต่ออีก หลวงพ่จะนำมาเล่าในโอกาสต่อไป
เพราะเป็นเรื่องที่เราควรศึกษา จะได้ป้องกันภัยอันตรายที่อาจ
เกิดขึ้นจากยักษ์และอมนุษย์ทั้งหลาย แม้เทพผู้มีศักดิ์ใหญ่ก็
ยังมีวิธีป้องกันภัย ด้วยการกล่าวสรรเสริญคุณของพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ดังนั้น การเจริญพุทธานุสตินี้จึงมี
อานิสงส์ใหญ่ พวกเราต้องหมั่นเจริญพุทธานุสติ มีพระพุทธรูป
เป็นอารมณ์ และหมั่นสรรเสริญคุณของพระรัตนตรัยกันทุกคน